

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie "U." Sp. z o.o. z siedzibą w Z. i Syndyka masy upadłości D. Sp. z o.o. w upadłości w N.

o wpis ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki "U." Sp. z o.o. z siedzibą w Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.

z dnia 22 października 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. zasądza od skarżącej na rzecz Syndyka masy upadłości D. Sp. z o.o. w upadłości w N. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 października 2018 r. Sąd Okręgowy w J. oddalił apelację uczestniczki „U.” spółki z o.o. z siedzibą w Z. od postanowienia Sądu Rejonowego w J., w sprawie z urzędu, przy udziale „U.” spółki z o.o. z siedzibą w Z. i Syndyka masy upadłości D. spółki z o.o. w upadłości w N., o wpis ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości.

Uczestniczka „U.” spółka z o.o. z siedzibą w Z. wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia i jego zmiany przez nakazanie wykreślenia wpisu, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i

przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Syndyk, w odpowiedzi na skargę kasacyjną, wniósł o odmowę jej przyjęcia i zasądzenie od uczestniczki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu wieczystoksięgowym, będących w świetle systematyki części drugiej kodeksu postępowania cywilnego jedną z kategorii spraw z zakresu prawa rzeczowego, skarga kasacyjna jest dopuszczalna w sytuacji, w której przedmiotem zaskarżenia jest postanowienie co do istoty sprawy oraz postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończące postępowanie w sprawie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że nie stanowią postanowień co do istoty sprawy orzeczenia sądu drugiej instancji wydane w przedmiocie wpisu lub wykreślenia w księdze wieczystej, dokonywanych w związku z realizacją zabezpieczenia (w znaczeniu procesowym). Pogląd ten jest uzasadniany tym, że w takim wypadku wpis pełni tylko funkcję zabezpieczającą lub tym, że postanowienia w przedmiocie takiego wpisu nie kładą kresu czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych lub nie powodują zmiany ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych. Należy uznać, że w razie, gdy wpis do księgi wieczystej, w szczególności w postaci ostrzeżenia, służy wykonaniu lub dopełnieniu zabezpieczenia, postępowanie wieczystoksięgowe nie pełni funkcji samodzielnego postępowania nieprocesowego, lecz stanowi stadium wykonawcze (realizacyjne) postępowania zabezpieczającego (postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 czerwca 2018 r., V CSK 362/17, niepubl., z 23 sierpnia 2012 r., II CZ 94/12, niepubl., z 12 września 2019 r., V CSK 168/19, niepubl.).

Skarga kasacyjna uczestniczki odnosi się do postanowienia wydanego w sprawie o wpis ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości,

a zatem nie dotyczy orzeczenia co do istoty sprawy w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. Tym samym, podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., w powiązaniu z art. 13 § 2 k.p.c.

aj